

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Corte d'appello di Genova (Ιταλία) στις 11 Αυγούστου 2016 — Kerly Del Rosario Martinez Silva κατά Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), Comune di Genova

(Υπόθεση C-449/16)

(2016/C 410/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte d'appello di Genova

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Kerly Del Rosario Martinez Silva

Εφεσίβλητοι: Istituto Nazionale della Previdenza Sociale (INPS), Comune di Genova

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εμπίπτει στην κατ' άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο ι', του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 ⁽¹⁾ έννοια της οικογενειακής παροχής παροχή όπως η προβλεπόμενη από το άρθρο 65 του νόμου 448/1998, με την ονομασία «επίδομα για πυρηνικές οικογένειες με τουλάχιστον τρία ανήλικα τέκνα»;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, αντιβαίνει στην κατοχυρούμενη από το άρθρο 12, παράγραφος 1, στοιχείο ε', της οδηγίας 2011/98/ΕΕ ⁽²⁾ αρχή της ίσης μεταχειρίσεως κανονιστική ρύθμιση, όπως η ιταλική, βάσει της οποίας εργαζόμενος υπήκοος τρίτης χώρας κάτοχος «ενιαίας άδειας εργασίας» (διάρκειας άνω των έξι μηνών) δεν δικαιούται το προαναφερθέν «επίδομα για πυρηνικές οικογένειες με τουλάχιστον τρία ανήλικα τέκνα», καίτοι συνυφεί με τρία ή περισσότερα ανήλικα τέκνα και έχει εισόδημα χαμηλότερο του προβλεπόμενου από τον νόμο ορίου;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για το συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (ΕΕ L 166, σ. 1).

⁽²⁾ Οδηγία 2011/98/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με ενιαία διαδικασία υποβολής αίτησης για τη χορήγηση στους υπηκόους τρίτων χωρών ενιαίας άδειας διαμονής και εργασίας στην επικράτεια κράτους μέλους και σχετικά με κοινό σύνολο δικαιωμάτων για τους εργαζομένους από τρίτες χώρες που διαμένουν νομίμως σε κράτος μέλος (ΕΕ L 343, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 17 Αυγούστου 2016 — Stadion Amsterdam CV κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-463/16)

(2016/C 410/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: Stadion Amsterdam CV

Αναιρεσίβλητος: Staatssecretaris van Financiën

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 12, παράγραφος 3, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας⁽¹⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, όταν μια υπηρεσία, η οποία εξ απόψεως ΦΠΑ συνιστά μία ενιαία παροχή, αποτελείται από δύο ή περισσότερα, συγκεκριμένα και ειδικά στοιχεία για τα οποία, αν αυτά παρέχονταν χωριστά, θα ίσχυαν διαφορετικοί συντελεστές ΦΠΑ, η επιβολή του ΦΠΑ σχετικά με αυτή τη σύνθετη παροχή υπηρεσιών πρέπει να πραγματοποιηθεί με βάση τους διαφορετικούς συντελεστές που έχουν εφαρμογή για τα στοιχεία αυτά, στην περίπτωση που η αμοιβή για την υπηρεσία αυτή μπορεί να διασπαστεί σύμφωνα με μια ορθή αναλογία μεταξύ των εν λόγω στοιχείων;

(¹) Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

Προσφυγή της 9ης Σεπτεμβρίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου**(Υπόθεση C-489/16)****(2016/C 410/10)**

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Hottiaux, G. von Rintelen)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, καθόσον παρέλειψε να θεσπίσει, το αργότερο έως τις 16 Ιουνίου 2015, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2012/34/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Νοεμβρίου 2012, για τη δημιουργία ενιαίου ευρωπαϊκού σιδηροδρομικού χώρου [ΕΕ L 343 της 14.12.2012, σ. 32], ή, εν πάση περιπτώσει, καθόσον δεν ανακοίνωσε τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει βάσει του άρθρου 64, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της εν λόγω οδηγίας·
- να επιβάλει στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, σύμφωνα με το άρθρο 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, την καταβολή ημερήσιας χρηματικής ποινής ποσού ύψους 8710 ευρώ λόγω παραβάσεως της υποχρεώσεως ανακοινώσεως των μέτρων μεταφοράς της οδηγίας 2012/34/ΕΕ, από την ημέρα της δημοσιεύσεως της απόφασης του Δικαστηρίου επί της υπό κρίση υποθέσεως·
- να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 16 Ιουνίου 2015.

Από τις διάφορες απαντήσεις του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, ιδίως από την απάντηση στην αιτιολογημένη γνώμη της Επιτροπής, προκύπτει ότι, περισσότερο από ένα έτος μετά τη λήξη της προθεσμίας μεταφοράς που προέβλεπε η οδηγία, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου δεν είχε θεσπίσει τα απαιτούμενα μέτρα.

Ο προσδιορισμός της κυρώσεως του άρθρου 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ βασίζεται στα τρία κριτήρια τα οποία εφαρμόζονται στο πλαίσιο του άρθρου 260, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, ήτοι τη σοβαρότητα της παραβάσεως, τη διάρκεια της, και την ανάγκη να εξασφαλιστεί ότι η ποινή λειτουργεί αποτρεπτικώς για άλλες παραβάσεις.